

drage til efterforskningen og retsforfølgningen af en straffesag i udlandet, kræver det imidlertid klarhed over sigtelserne i sagen og de mulige sanktioner, herunder med henblik på at vurdere, om der i den danske retsplejelov er hjemmel til at iværksætte de ønskede efterforskningskridt. En række efterforskningskridt er således i dansk ret underlagt særlige mistanke- og kriminalitetskrav.

De nævnte krav gælder helt generelt og ikke blot i den konkrete sag eller i relation til straffesager, der vedrører danske statsborgere.

Når Justitsministeriet fra de indiske myndigheder har modtaget de fornødne oplysninger, vil Justitsministeriet være indstillet på at yde de indiske myndigheder den fornødne bistand, medmindre man derved fra dansk side risikerer at bidrage til, at danske statsborgere i udlandet vil kunne idømmes strafferetlige sanktioner, som vil være uforenelige med fundamentale danske retsprincipper, herunder f.eks. dødsstraf. Hvis det er tilfældet vil mulighederne for, at man fra dansk side overtager retsforfølgningen eventuelt kunne overvejes.

Det kan i øvrigt oplyses, at Justitsministeriet agter at afholde et møde med den indiske ambassade i København for at præcisere forudsætningerne for, at man fra dansk side vil kunne imødekomme den indiske retsanmodning.

Da der er tale om en konkret straffesag, som er under efterforskning, finder jeg det af principielle grunde rigtigst ikke at udførligt at redegøre for politiets og anklagemyndighedens dispositioner i sagen. Jeg kan imidlertid bekræfte, at der allerede er foretaget visse efterforskningskridt i Danmark, men at iværksættelsen af eventuelle yderligere efterforskningskridt samt imødekommelse af den indiske retsanmodning fortsat afventer de indiske myndigheders fremsendelse af udtrykkelige og konkrete oplysninger om, for hvilken lovovertrædelse de pågældende danske statsborgere vil kunne sigtes, samt hvilken straf de vil kunne idømmes.

Justitsministeriet ikke er i stand til at fastslå, om der fra de indiske myndigheders side vil kunne rejses sigtelse mod de 2 danske statsborgere, og ej heller hvilken straf de pågældende i givet fald risikerer at blive idømt?»

Begrundelse

Spørgeren mener, at det er afgørende for vurderingen af sagen om våbenedkastning over Indien i december 1995, at ministeren giver sin holdning til og begrundelse for, hvorfor man ikke mener, at der kunne rejses sigtelse mod de 2 danske statsborgere fra de indiske myndigheders side.

Svar (5/5 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1671 modtog Justitsministeriet i oktober måned 1997 en skrivelse fra de indiske myndigheder bilagt en fortegnelse over sigtelser og sigtede i den indiske straffesag.

Efter en nøje gennemgang af denne fortegnelse var Justitsministeriet imidlertid ikke i stand til at fastslå, om der fra de indiske myndigheders side ville kunne rejses sigtelse mod de to danske statsborgere, og ej heller hvilken straf de pågældende i givet fald risikerede at blive idømt.

Det bemærkes i den forbindelse, at dele af den modtagne fortegnelse fremstod som helt ulæselig.

På denne baggrund anmodede Justitsministeriet ved skrivelse af 18. februar 1998 Udenrigsministeriet om på ny at meddele de indiske myndigheder, at Justitsministeriet ikke så sig i stand til at imødekomme den indiske retsanmodning, medmindre det udtrykkeligt og konkret blev oplyst, for hvilken lovovertrædelse de pågældende danske statsborgere vil kunne sigtes, samt hvilken straf de vil kunne idømmes.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1873 fra samme spørger.

Spm. nr. S 1874

Til justitsministeren (22/4 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren som opfølgning på spørgsmål nr. S 1671 uddybe spørgsmålet om, hvorfor